

Kníže pokoje

Jedním z početných titulů, které dali starozákonní proroci očekávanému mesiáši, je titul „*Kníže pokoje*“. Touha po pokoji, po míru, je v lidstvu zcela všeobecná. Zvláště silně touží po míru lidé prostí a bezmocní, protože právě oni vždy nesou nejhorší následky násilností, rozpoutaných mocnými tohoto světa. Dějiny světa jsou ovšem jediným řetězcem násilností a válek, dokonce i školní dějepis je takřka výlučně složen z postav mocných panovníků a jejich vyhraných či naopak prohraných bitev. Stačí se rozpomenout na data, která nám samotným z dějepisu utkvěla v paměti.

Co nového vnesl do této situace Ježíš Nazaretský, o kterém věříme, že je mesiášem a tedy knížetem pokoje? Jak se projevuje jeho vláda míru konkrétně, na rozdíl od jiných, početných hlasatelů nadějí, které se zatím nikdy neuskutečnily? Všichni mocní tohoto světa vždy tvrdí, že touží po míru a právě na jeho nastolení svou mocí pracují daleko účinněji, než jiní; ale při trochu pozornějším rozboru se rychle ukáže, že jejich tvrzení není zcela přesné. Měli by říkat, že touží po zcela určitém druhu míru, který vyhovuje v první řadě jim samotným. Karel Čapek ve svých apokryfech vkládá do úst hunského krále Attily, pustošitele Evropy, zvaného *bič boží*, slova, která krásně osvětlují podstatu toho, čemu mocní ve svých plánech a my sami nevědomky v našich skromných podmínkách říkáme „*mír*“. Čapkův Attila říká „*já chci taky mír – ale hunský*“. To, oč mu - nám - ve skutečnosti jde, není mír pro všechny, ale moc, vlastní moc. Ani Hitler by nerozpoutal válku, kdyby se mu všichni stále podřizovali podobně, jako u jednacího stolu v Mnichově. A komunistický režim dokonce svým násilnostem říkal *boj za mír*.

Ježíš boj odmítá. Nestavil se do čela židovských horlivců, kteří chtěli vyhnat ze země okupanty a setřást ze sebe „*Pax romana*“, římský mír, udržovaný legiemi. Zbraněmi nechtěl hájit ani svou vlastní osobu a své poslání, když šlo do tuhého. Je opravdovým Knížetem pokoje, protože ukázal cestu k pravému míru, který není součástí žádné strategie mocných. Za tento pokoj Kristův prosíme při každé mši svaté, než přistupujeme k eucharistickému stolu. Tento mír spočívá v úsilí *o pokoj, o život v míru pro ty druhé*. Teprve až se okolo mne nebude nikdo cítit ukřivděn ani ohrožen, mohu i já sám oprávněně doufat, že budu žít v míru. Je to samozřejmě více nadpozemská už proto, že se ve světě lidí vždycky najde někdo, kdo sice sám není ohrožen ani ukřivděn, ale přesto ohrožuje druhé a tím maří všechny snahy o mír ve světě. Proto je jediným opravdovým mírem mír Kristův, ten je předmětem našich tužeb, proseb i snah.

P. Petr Kolář SI, www.vira.cz, prosinec 1998, redakčně zkráceno.

Starorožmitálská pout' a dožínky

V neděli 15. 9. Vás, milí farníci, srdečně zveme na poutní mši svatou v kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále. V rámci poutní bohoslužby připravujeme žehnaní dožínkového věnce a poděkování Bohu za letošní úrodu. Děkujeme všem, kdož přinesou do kostela ukázky svých výpěstků. Jméno redakce Vám přeji i v této napjaté době pozhnanou pout', pozhnanou putování k Ukřižovanému Kristu!

P. Jan Kuník

Ukaž mi své cesty, Hospodine!

Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách. Ved' mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi Bůh, můj spasitel. (ZL 25)

Život každého z nás je cestou. Cestou plnou křížovatek, příležitostí i nebezpečí.

V každém okamžiku stojíme před rozhodnutím, jak a kudy dál.

Krása i tíže života spočívá v tom, že putovat musíme každý sám za sebe.

Náš život za nás nemůže prožít nikdo jiný. Pomocí pro náš život je ale přátelství.

Přátelství s druhými lidmi, přátelství s Bohem. Přátelé si na cestě pomáhají a vidí společně více, než jednotlivě.

A náš přítel Bůh - bohduky - vidí v souvislostech, vidí dopředu, zpět, ale hlavně: vidí do srdce!

Ukaž mi své cesty, Hospodine! Cesty tohoto dne, týdne, roku, života...

IMA, www.vira.cz



FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 13 Ročník X

8. září 2013

Vážení přátelé v Kristu!

Během nedělní modlitby Anděl Páně vyzval 1. 9. papež František k mírovému řešení konfliktu v Sýrii. Současně vyhlásil na 7. září 2013 den modliteb a půstu za mír v Sýrii, na Blízkém východě a na celém světě. Po celém světě se mají v tento den konat modlitební shromáždění.

I když většina z Vás, čtenářů Farního zpravodaje, čte zřejmě tyto řádky až po 7. září, prosíme Vás, abyste spolu s námi v modlitbě (a dle svých možností i v postu) na úmysl „Za mír v Sýrii, na Blízkém východě a na celém světě“ všichni i nadále pokračovali. Kež nám papežova výzva pomůže zamyslet se společně nad tím, jak my přispíváme k míru ve světě.

Děkují Vám za Vaše modlitební i postní nasazení.

Za redakci Farního zpravodaje P. Jan Kuník

Den půstu a modliteb za mír v Sýrii

Papež František před modlitbou Anděl Páně, nám. Sv. Petra

Drazí bratři a sestry, dobrý den, dnes bych, drazí bratři a sestry, rád tlumočil křik, který vystupuje z každé části země, z každého lidu, z každého srdce, z jediné velké rodiny, kterou je lidstvo, a to s rostoucí úzkostí. Je to křik po míru! Tento křik důrazně říká: chceme svět míru, chceme být muži a ženami pokoje, chceme, aby v této naší společnosti drásané rozpory a konflikty vypuknul mír; už nikdy válka! Nikdy válka. Mír je příliš cenný dar, který musí být podporován a chráněn.

Prožívám s obzvláštní bolestí a starostí početné situace konfliktů, které na této naší zemi existují, ale v těchto dnech je moje srdce hluboce zraňováno tím, co se děje v Sýrii, a znepokojeno dramatickými vyhlídkami, které se rýsují.

Vznáším mocnou výzvu k míru, výzvu, která vychází z mého vlastního nitra! Kolik jen utrpení, kolik jen zkázy, kolik bolesti přineslo a přináší užívání zbraní v oné mučené zemi, zvláště mezi bezbranným civilním obyvatelstvem! Pomysleme na to, kolik dětí nebude moci spatřit světlo budoucnosti! S obzvláštní rozhodností odsuzuji používání chemických zbraní. Stále mi zůstávají v mysli a v srdci hrozné záběry minulých dní! Existuje Boží soud a dějinný soud, kterému se naše skutky nebudou moci vyhnout! Užité zbraní nikdy nevede k míru. Válka vyvolává válku, násilí vyvolává násilí!

Veškerou svojí silou žádám strany konfliktu, aby naslouchaly hlasu vlastního svědomí, neuzavíraly se ve svých zájmech, nýbrž hleděly na druhého jako na bratra, nastoupily směle a rozhodně cestu setkání a vyjednávání a překonaly slepé protiklady. Se stejnou silou vybízím také mezinárodní společenství, aby bez dalšího otálení vyvinulo veškerou snahu k prosazení zjevných mírových iniciativ v onom národě na základě dialogu a vyjednávání k dobru veškeré syrské populace.



Kéž není opominuto žádné úsilí o zaručení humanitární pomoci těm, kdo jsou postiženi tímto hrozným konfliktem, zejména uprchlíkům v této zemi a četným utečencům v sousedních zemích. Humanitárním pracovníkům, kteří přinášejí obyvatelstvu úlevu v jeho utrpení, ať je umožněno poskytovat tuto nezbytnou pomoc.

Co můžeme učinit my pro mír ve světě? Jak říkal papež Jan: všem náleží úkol rekonstruovat vztahy soužití ve spravedlnosti a lásce (*Pacem in terris*, AAS 55 [1963], 301-302). Kéž všechny muže a ženy dobré vůle spojí řetězec snah o mír! Obracím se k celé církvi mocnou a naléhavou výzvou, kterou vztahuji na všechny křesťany ostatních vyznání, na muže a ženy každého náboženství a také na nevěřící bratry a sestry: mír je dobrem, který přesahuje každou bariéru, protože je dobrem celého lidstva.

Nahlas opakují: nikoli kultura střetu, kultura konfliktu buduje soužití v národě a mezi národy nýbrž kultura setkání, kultura dialogu je jedinou cestou k míru.

Křik po míru, ať stoupá vysoko, aby dosáhnul k srdcím všech, a všichni složili zbraně a nechali se vést touhou po pokoji.

Proto, drazí bratři a sestry, jsem se rozhodl na den 7. září, který předchází slavnosti Narození Panny Marie, Královny míru, vyhlásit pro celou církev den půstu a modlitby za mír v Sýrii, na Blízkém východě a na celém světě. Zároveň vybízím, aby se k této iniciativě připojili nekatoličtí křesťané, příslušníci jiných náboženských vyznání a lidé dobré vůle a to způsobem, který budou považovat za vhodný.

7. září od 19 do 24 hod. se tady, na náměstí sv. Petra, sejdem k modlitbě a v duchu pokání, abychom prosili Boha o tento velký dar pro milovaný syrský národ a za odstranění všech konfliktních situací a projevů násilí ve světě. Lidstvo potřebuje vidět gesta pokoje a slyšet slova naděje a míru! Všechny místní církve prosím, aby kromě účasti na tomto postním dnu zorganizovaly také nějakou bohoslužbu na tento úmysl.

Prosme Marii, aby nám pomohla odpovědět na násilí, konflikt a válku silou dialogu, smíření a lásky. Ona je Matkou. Kéž nám pomůže dosáhnout míru. Všichni jsme její děti. Pomoz nám Maria překonat tento obtížný moment a zasazovat se denně a v každém prostředí o budování autentické kultury setkávání a pokoje. Maria, Královno míru, oroduj za nás! Všichni: Maria, Královno pokoje, oroduj za nás!

Papež František, přeložil Milan Glaser, www.radiovaticana.cz

I čeští věřící se pomodlí za mír v Sýrii

Všechny české i moravské diecéze se v sobotu 7. září 2013 připojí k výzvě papeže Františka a v katedrálních i mnoha farních chrámech se společně pomodlí za mír v Sýrii.

„Prosme Marii, aby nám pomohla odpovědět na násilí, konflikt a válku silou dialogu, smíření a lásky. Ona je Matkou. Kéž nám pomůže dosáhnout míru. Všichni jsme její děti,“ vyzval v reakci na papežovo oznámení o tom, že sobotu 7. září vyhlásil Svätý otec dnem modliteb a půstu za mír v Sýrii, místopředseda ČBK a olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

V následujících dnech přání olomouckého arcibiskupa vyslyšely všechny diecéze i mnohé řádové komunity. V sobotu, v předvečer slavnosti Narození Panny Marie, se tak připojí i česká církev k úsilí celosvětové církve o mírové řešení syrské krize.

Jen v hlavním městě se tak například tento den do akce zapojí deset chrámů, včetně katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěch, kde program začne už v 7,00 hodin ráno.

Podrobnější informace hledejte na internetových stránkách jednotlivých diecézí a farností.

Jiří Prinz, <http://tisk.cirkev.cz>

Večer mladých – modlitba za mír

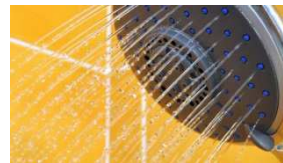
Tváří v tvář násilí a hrozbě válečných konfliktů nás papež František vybízí k modlitbě za mír, která se má konat soustředěně v sobotu 7. září 2013.

Proto se zvláštní intenzitou zveme mládež k Večeru mladých, který se uskuteční v uvedený den od 17,00 hodin na Lomci u Vodňan a při němž se chceme zakusit společenství církve a modlit se za mír ve světě a nový školní rok.

Milí mladí přátelé, pokud se s námi nemůžete na Lomci setkat, využijte k modlitbě za mír aktivity svých farností či společenství a v případě, že se ve vašem okolí podobná aktivita nepořádá, pozvěte k modlitbě své přátele a kamarády nebo se modlete alespoň soukromě! Modlitební úsilí můžeme společně s papežem doprovodit i vhodnou formou postu.

Nepřeslechněme naléhavou výzvu papeže a staňme se posly pokoje!

Roman Dvořák, www.bcb.cz



Modlitba důležitá alespoň jako sprcha...

Jak se modlit, když máme životy zavalené prací a starostmi? Jak najít cestu k modlitbě? Nabízíme vám několik podnětů k tomu, jak se (začít) modlit.

Rozhodnout se pro modlitbu

Všechno začíná tím, že se pro modlitbu rozhodneme. Když budeme čekat, až nám na ni vybudě čas, je jisté, že se nikdy modlit nezačneme. Správná otázka nezní: Mám na modlitbu čas? Zní: Jaké místo modlitba v mém životě zaujímá? Jestliže jsem pochopil, že je důležitá, ba dokonce prvořadá, čas si pro ni udělám. Ukažme si to na jednom konkrétním přírovnání. Jestliže mi záleží na osobní hygieně, čas na osprchování a vyčištění zubů si najdu vždycky, i kdybych musel vstávat o trochu dřív. Má modlitba v mém životě alespoň tak důležité místo jako sprcha?

„Skočit do vody a plavat“

Je potřeba začít s modlitbou a na nic nečekat. Modlit se naučíme tak, že se budeme modlit. Kdo se chce naučit plavat, nemůže se spokojit s tím, že zná plavecké pohyby teoreticky. Dokud se neodhodlá a do vody neskočí, plavat nebude. Když se chceme modlit, musíme skočit do vody – nebo spíš do Boží lásky. Jde o prostý úkon naší vůle: „Pane, jsem tady pro tebe. Nevidím tě ani neslyším, ale vím, že tu jsi. Tento čas modlitby věnuji tobě. Dělej si s ním, co sám chceš.“ Toto rozhodnutí závisí jen na nás; Bůh je tu přítomen stále, neklade si žádné podmínky a stále touží po tom, aby nás přijal.

V modlitbě vytrvat

Když jsem se rozhodl věnovat čtvrt hodinu tiché modlitbě, zůstanu čtvrt hodiny v tichu před Bohem. Na tom, že nevím, co mám během těch pár minut, které mi připadají hrozně dlouhé, dělat, nezáleží. Nezáleží ani na tom, že pociťuji jen neurčitou nudu a z modlitby mě vytrhuje spousta neodbytných myšlenek. Důležité není to, co dělám já, ale to, co Bůh působí ve mně, a to v danou chvíli nevidím. Máme ale velmi zdatného a houževnatého nepřítele, který vyzkouší všechno možné, aby nás od modlitby odvrátil. Můžeme si být jisti, že nás bude chtít všemi prostředky přelstít, abychom od času vyhrazeného každý den pro Pána upustili. Když přijde doba, kterou jsme si pro modlitbu vyhradili, nevyhnutelně nám začne připomínat spoustu věcí, které musíme teď hned udělat, a lživě nás bude přesvědčovat: „Pomodlíš se někdy jindy.“ Je však velmi pravděpodobné, že k tomuto „někdy jindy“ už nedojde a my den uzavřeme bez modlitby.

Přestat modlitbu hodnotit

„Dobře jsem se pomodlil,“ nebo naopak: „Modlím se špatně.“ Ale co o tom já můžu vědět? Hodnota modlitby na tom, co pociťuji, nikdy nezávisí. Opravdu nikdy. Pán po mně ostatně ani nechce, abych svou modlitbu hodnotil. Žádá mě jen, abych se modlil, abych prostě a jednoduše obětoval svůj čas jenom jemu. Ještě jedno přírovnání. Všichni dobře víme, že spálit se člověk může, i když je zataženo. Stejně tak, tápeme-li v duchovní mlze, neznamená to, že naše srdce neozářuje Boží světlo; když nás modlitba nudí, neznamená to, že je neplodná.

Učinit konkrétní praktická opatření pro podporu modlitby

Je potřeba zvolit konkrétní okolnosti, abychom vytrvali. Pro každodenní modlitbu jsou blahodárná určitá praktická opatření: stanovit si pevnou hodinu (pokud možno každý den stejnou); zvolit si místo a polohu, která podporuje usebranost: vždyť se modlíme i svým tělem. Nesnažme se najít pro modlitbu ideální podmínky. Takové samozřejmě neexistují, protože Bůh se s námi nesetkává v ideálním světě, ale v konkrétních situacích našeho každodenního života. I když v našem domě není nikdy úplné ticho, neznamená to, že Pán naší modlitbě nepožehná!

Důvěřovat všemu navzdory

„Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? Když ani vlastního Syna neušetřil, ale vydal ho za nás za všechny, jak by nám s ním nedaroval také všechno ostatní? Ve všem skvěle vítězíme skrze toho, který si nás zamiloval“ (Řím 8, 31. 37). Nemějme ze zápasu o modlitbu strach. Ten, kdo nás k ní volá, je zároveň tím, díky němuž jsme si jisti vítězstvím. Prostě se pro modlitbu rozhodneme a ostatní nám bude přidáno.

Zpracováno podle knihy Christine Ponsardové: Víra v rodině, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.

Další zprávy

Papež František napsal dopis prezidentovi Ruské federace

Vatikán. Papež František zaslal list prezidentovi Ruské federace, Vladimiru Putinovi, u příležitosti dnes zahájeného dvoudenního summitu G20 v Sankt Petěrburgu. V dopise datovaném 4. září papež nejprve poukazuje na „pozitivní roli Ruské federace při prosazování ovladatelnosti světových financí hluboce postižených krizí v roce 2008“, přičemž vyjadřuje názor, že nynější doba si žádá „světový finanční rámec se spravedlivými a jasnými pravidly umožňující spravedlivější a solidárnější svět“ pro „všechny lidské bytosti od nejstarších až po děti spočívající ještě v mateřském lůně“. Svátý otec připomíná velké ekonomické cíle stanovené mezinárodním společenstvím (Millennium Development Goals) k odstranění zadlužení třetího světa, jejichž dosažení však, bohužel, brání různé válečné konflikty. V této souvislosti pak zmiňuje situaci v Sýrii, kterou nelze nereflektovat, třebaže „otázky mezinárodní bezpečnosti nejsou hlavním účelem tohoto summitu G20“.

„Je bolestné konstatovat, píše papež František, že v syrském konfliktu převažuje již od začátku příliš mnoho postraních zájmů, které zabránily nalézt řešení zamezující zbytečnému masakru, jehož jsme svědky.“ Svátý otec pak vyjadřuje přání, aby představitelé G20 nezůstali neteční vůči dramátům, která sužují milovaný syrský lid. „Každého účastníka tohoto summitu, píše papež František, „z hloubi vyzývám, aby pomohl při nalezení cest, jež překonají spory a odstraní každou marnou snahu o vojenské řešení“. Namísto toho je zapotřebí „mírového řešení prostřednictvím dialogu a vyjednávání zainteresovaných stran za svorné podpory mezinárodního společenství“. Papež připomněl také morální povinnosti všech vlád usnadnit dodávky humanitární pomoci obětem tohoto konfliktu jak uvnitř této země, tak v sousedních zemích. V samotném závěru dopisu ruskému prezidentovi prosí papež František také o modlitbu za sebe.

mig, www.radiovaticana.cz

Náboženští představitelé se připojují ke dni modliteb za mír

Představitelé východních katolíků, nekatolických křesťanských církví i islámu vyjádřili svou podporu dni modliteb a postu za mír v Sýrii, který vyhlásil papež František na sobotu 7. září 2013.

Blízký východ: „*At řetěz nasazení za mír spojí všechny lidi dobré vůle! Je to má naléhavá výzva, s kterou se obracím na katolickou církev, ale kterou rozšiřuji i na křesťany jiných vyznání, na lidi všech náboženství i na ty bratry a sestry, kteří nevěří,*“ prohlásil papež František během nedělní modlitby Anděl Páně. Téměř okamžitá odpověď přišla z Damašku od patriarchy melchitské řeckokatolické církve: „*Všechny syrské církve jsou v sobotu vyzvány, aby spojily síly a přijaly věřící od 19 hodin do půlnoci a umožnily jim zpívat a modlit se za mír,*“ uvedl pro deník Tempí patriarcha Gregorius III. Laham. Podobně Řecký pravoslavný patriarcha Antiochie Youhanna X Yagizi vyjádřil svou „*hlubokou útechu nad papežovou výzvou*“ a vybidnul svá společenství k účasti. Slova podpory vyjádřil i arcibiskup syrské pravoslavné církve Eustathius Matta Roham: „*Naše společná modlitba je nutná, aby mír mohl zvítězit*“.

K papežově výzvě, která byla vysílána na hlavních arabských televizních kanálech, se připojili i zástupci islámu. Velký syrský muftí, tedy nejvyšší představitel tamějšího sunnitského islámu, vyjádřil touhu stát vedle papeže na svatopetrském náměstí během sobotního setkání. „*Mějme nadále ruce spojené při šíření míru a bezpečí pro všechny národy, v rozporu s extremisty a s rozdělením založeném na náboženském vyznání nebo příslušnosti k etniku. Pokračujme na naší cestě po stopách proroků, svatých, spravedlivých a lidí dobré vůle,*“ píše mimo jiné Ahmad Badreddin Hassou v listu adresovaném přímo papeži Františkovi.

Podle sunnitského intelektuála Ridwana Al-Sayyida, šéfredaktora časopisu Al-Ijtihád, se k akci připojí i mnozí muslimové v sousedním Libanonu. V rozhovoru pro agenturu Asia News Al-Sayyida uvedl, že „*muslimové jsou vděční papeži za jeho nasazení pro mír*“.

Kvůli syrské krizi papež František ve čtvrtek 5. září 2013 svolal i velvyslance při Svatém stolci. Cílem setkání bylo vysvětlení smyslu sobotního dne. Ve čtvrtek se Svátý otec též setkal s představitelům syrsko-malankarské pravoslavné církve Moranem Baselioem Marthomem Paulosem II.

zdroj: http://vaticaninsider.lastampa.it/, www.agensir.it. Autor: Ondřej Mléčka, http://tisk.cirkev.cz

Příběhy, které svět nevidí: V televizi již od neděle

Česká televize připravila dokumentární cyklus o práci Charity ČR a dalších církevních organizací nazvaný *Příběhy, které svět nevidí*. První díl věnovaný *procházení světem mentálně hendikepovaných* odvysílá již tuto neděli, 8. září 2013, od 15.15 hod. na programu ČT 2.

Celkem patnáct půlhodinových pořadů o práci Charity ČR a diakonií církve evangelické i husitské připravila pro podzimní nedělní odpoledne Česká televize. „*Jde o dokumentární cyklus, který mapuje velmi záslužnou a poněkud nedoceněnou práci charity v naší republice. Současně nahlíží do životních příběhů jejich klientů i lidí, kteří o ně pečují,*“ uvádí v popisu série ČT.

První díl, nazvaný *Můj vlastní svět*, přináší příběh mentálně postiženého Jirky, klienta Oblastní charity Brno. „*Rozhodli jsme se společně vydat do Jirkova světa a na chvíli vidět život jeho očima. Stal se naším věrným průvodcem, který komentuje svůj každodenní život stejně jasně a jednoduše, jako je schopen mluvit o svém těžkém osudu,*“ uvádějí autoři dokumentu na stránkách ČT věnovaných právě cyklu *Příběhy, které svět nevidí*.

V dalších částech série nahlédneme např. i do života dobrovolníků, lidí s duševním onemocněním, klientů rané péče, lidí žijících na ulici ap. Více informací o tomto seriálu naleznete na webech ČT a Charity ČR. Zde si rovněž můžete pustit jeho ukázkou. *Autor: František Jemelka, zdroj: TS Charity ČR*

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 9. do 22. září 2013			
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	9. 9.		mše svatá není		
Úterý	10. 9.		18,00 Za farnost		
Středa	11. 9.		18,00 Za Vladimíra Rydrycha a d. v o.		
Čtvrtek	12. 9.		8,30 Výroční Za Václava Holana o 20. výročí úmrtí		14,30 mše svatá Centrum soc. služeb
Pátek	13. 9.		18,00 Za Karla a Marii Kloudovy, za Josefa a Marii Tolmovy		
Sobota	14. 9.		18,00 volná intence		
Neděle	15. 9.	Poutní mše sv. s poděkováním za úrodu 8,15 Za farníky		10,00 mše svatá	
Pondělí	16. 9.		mše svatá není		
Úterý	17. 9.		mše svatá není Intence: Za Marii Trčkovou a živé členy rodu a na dobrý úmysl bude osloužena v místě pobytu		
Středa	18. 9.		mše svatá není		
Čtvrtek	19. 9.		mše svatá není		mše sv. ve Voltuši není
Pátek	20. 9.		mše svatá není		
Sobota	21. 9.		18,00 volná intence		
Neděle	22. 9.	8,15 Za Josefa Foučka, rodinu Foučků a Tesků		10,00 mše svatá	

Oznámení

Dovolená duchovního

Od pondělí 16. 9. do soboty 21. 9. je duchovní správce na zdravotní dovolené. Případné bohoslužby v tomto čase budou ohlášeny v pravidelných ohláškách.

Modlitební setkání a Biblická hodina

První modlitební po prázdninách se uskuteční ve středu 25. 9. od 19,00 hod. a první biblická hodina ve středu 2. 10. v témže čase ve Společenském centru. Srdečně zveme!

Schůzka farní rady

Schůzka farní rady se kvůli posunutí vikariátní konference vikariátu Písek uskuteční až v říjnu.